λους **ἡ ἀγωγὴ τοῦ σώματος καὶ τῆς θελήσεως.** Νὰ γίνῃ πᾶν ὅ,τι δὲν γίνεται τωρα. Μονον τοτε θα ἔχωμεν νεότητα πολεμικὴν, γενεὰν γενναίαν.

***

Καὶ περὶ ἀναζωπυρώσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας φρονήματος ἐλήφθη ποτε καμμία φροντίς; Ποῦ εἶνε τὰ πατριωτικά μας ποιήματα, τὰ πατριωτικά μας ἀναγνώσματα, αἱ πατριωτικαί μας εἰκόνες, αἱ φέρουσαι, ἐγκαθιδρύουσαι τὴν πατρίδα ὑπὸ πᾶσαν στέγην; Μὲ τί ἐλήφθη ποτε φροντὶς νὰ ἐξαρθῇ τὸ αἴσθημα τῆς ἀφοσιώσεως, τῆς αὐταπαρνήσεως, τῆς θυσίας ὑπὲρ τῆς πατρίδος, νὰ μετενεχθῇ καρδία ἀπὸ τοῦ θυλακίου ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν μαστόν; Ἂν ἡμεῖς δὲν ἔχωμεν τίποτε, ἂν παρουσιαζώμεθα μὲ κενὰς τὰς χεῖρας, δὲν γίνεται τὸ ἴδιον παντοῦ. Ἐν Γαλλίᾳ π. χ. ἐκδίδοται *Βιβλιοθήκη τῆς Γαλλικῆς Νεολαίας*, ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῆς δημοκρατικῆς ἐκπαιδεύσεως πρόεδρον ἔχούσης τὸν περιώνυμον **Henri Martin**· καὶ δημοσιεύει ἔργα ὅλα διαλεκτὰ ἕνα καὶ ἕνα, ὅλα προορισμὸν ἔχοντα ν' ἀντηχήσωσι μέχρι τοῦ βάθους τῶν καρδιῶν, νὰ δονήσουν καὶ τὰς ἀπαθεστέρας ἀκόμη χορδάς· πρὸ δεκαπέντε μολις ἡμερῶν εἰς τοὺς ἀρκετοὺς τόμους τῆς *Βιβλιοθήκης* ταύτης προσετέθησαν καὶ οἱ ἑξῆς: *Τὰ ἐθνικὰ ἄσματα* (μὲ εἰκόνας) *Ἱστορία τῆς γαλλικῆς φιλολογίας* (μὲ εἰκόνας), *Ἄλλοτε καὶ σήμερον, χωρικοὶ καὶ ἐργάται* (μὲ εἰκόνας), *Ἱστορία τῆς Ἐπαναστάσεως, τῆς Ὑπατείας καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας* (μὲ εἰκόνας), *Διὰ μέσου τῆς ζωῆς* (ἐκλογὴ ἀναγνωσμάτων.)

Εἰς τὴν φοβερὰν ταύτην ὑπόνομον, ἀνταξίαν ἀνθυπόνομον παρατκευάζει ἡ Γερμανία διὰ βιβλίων, ἀσμάτων κτλ. Παντοῦ, παντοῦ ἐργαζονται πυρετωδῶς ἀπὸ τὴν μάζαν αὐτὴν, ἡ ὁποία λέγεται λαός, νὰ ζυμώσουν, νὰ πλασουν ἀληθινοὺς πολίτας. Ἐν ᾧ ὁπλίζουν τὴν χεῖρά των ὁπλίζουν καὶ τὸ πνεῦμά των καὶ τὴν καρδίαν των. Γεμίζουν τὴν κεφαλήν των μὲ φυσίγκια καὶ τὸ στῆθός των μὲ πυρίτιδα. Καὶ οἱ Ρουμοῦνοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἀκόμη ἐργάζονται. Ἡμεῖς δὲ τί κάμνομεν; Τί κάμνουν τὰ ἔθνη ὅταν παρακμάζουν, ὅταν δὲν ἔχουν στοιχεῖα ζωῆς; Αὐτὰ κάμνομεν.

***

Ἀλλ' αὐτὰ ἔπρεπε νὰ γίνουν πρὸ πολλοῦ· τώρα παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν λόγων καὶ ἐπῆλθεν ἡ τῶν πραγμάτων. Τώρα πρέπει καὶ ἐκ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ, ὡς ὁ Κάδμος, νὰ ἀνατινάξῃ ἡ Ἑλλὰς ἄνδρας, πρέπει ὅλοι οἱ δυνάμενοι νὰ βαστάσωσι τὸ ὅπλον νὰ γυμναοθῶσι, διότι μόνη ἡ ἰδέα καὶ ἡ φιλοπατρία, ἂν ὑπάρχῃ καὶ αὐτὴ, δὲν ἀρκεῖ νὰ συγκροτήσῃ στρατὸν γεγυμνασμένον, εἰθισμένον εἰς τοὺς κόπους, εἰς τὰς μακρὰς πορείας, εἰς τὰς στερήσεις, ἔχοντα καὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν παρεσκευασμένα πρὸς πόλεμον.

Πρέπει ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν νὰ μὴ περιορισθῇ ἡ στρατιωτικὴ παίδευσις, ἀλλὰ πᾶν σχολεῖον τῆς Ἑλλάδος νὰ μεταβάλλεται ὥρας τινας εἰς στρατόπεδον· πρέπει νὰ ἀπογυμνασθῇ τελείως ὅλη νέα γενεὰ ἀπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολαρχείου μέχρι τῶν τελειοφοίτων τοῦ Πανεπιστημίου.

Πρέπει νὰ κερδίσωμεν τὸν καιρὸν τὸν ὁποῖον ἐχάσαμεν. Ἂν ἦνε δυνατόν.

Ἀπόμαχος

ΑΜΑΞΑΙ ΚΑΙ ΡΑΒΔΟΙ

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐδημοσιεύθη ἀναφορὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἁμαξηλατῶν παραπονουμένων κατὰ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου ὅτι αἱ σιδηραῖ ράβδοι τῶν ὁδῶν Κολοκυθοῦς, Πανεπιστημίου καὶ Πατησίων ἐξέχουσι τῆς ἐπιφανείας πλέον τῶν 6—8 δακτύλων. Ἐν τῇ ἀναφορᾷ ταύτῃ οἱ ἁμαξηλάται μέμφονται καὶ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἐπὶ ὀλιγωρίᾳ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῆς. Πρὸς ἀναίρεσιν τῆς μομφῆς ταύτης παρατηροῦμεν ὅτι ὁ δήμαρχος α) διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6,144 τῆς 20 Ἰουλίου 1883 ἐγγράφου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν περὶ κανονικῆς ἐπιχώσεως τῶν σιδήρων τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου κατήγγειλεν ἀπευθείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας παράβασιν τῆς συμβάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐξέχοντα σίδηρα καὶ ἐζήτησε τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως καὶ θεραπείαν τοῦ κακοῦ· β') διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6402 τῆς 30 Ἰουλίου ε. ε. ἐγγράφου κατήγγειλεν εἰς τὴν Νομαρχίαν, ὅτι αἱ σιδηραῖ ράβδοι τῆς ἱπποσιδηροδρομικῆς γραμμῆς Κολοκυθοῦς ἐξέχουσι ὑπὲρ τὰ 10 ἑκατοστὰ ἐπὶ βλάβῃ τῆς συγκοινωνίας καὶ τῶν ἁμαξῶν· γ') διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8,109 τῆς 20 Αὐγούστου ε. ε. ἐγγράφου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐξητήσατο οὐ μόνον νὰ διορθωθῇ τὸ ἄτοπον τῆς ἤδη στρωννυμένης ἱπποσιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα ἐξέχουσι αἱ ράβδοι, ἀλλὰ καὶ παρεκάλεσε νὰ ληφθῇ πρόνοια νὰ ἀρθῶσι αἱ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου σιδηραῖ ράβδοι, αἵτινες διὰ τὴν πυκνότητα της συγκοινωνίας, καὶ δυσχέρειαν μεγάλην εἰς αὐτὴν φέρουσι καὶ φθορὰν ἀνυπολόγιστον εἰς τὰς ἁμάξας, συνέστησε δὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν σιδηρῶν ράβδων τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας δεξιόθεν αὐτῆς πρὸς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ὀλίγισται οἰκοδομαί. Ἐξ ὅλων τούτων δεικνύεται ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν ἠμέλησε τὸ καθῆκόν της, ἀλλ' ὅτι ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκτελῇ αὐτὸ καὶ πρὸ καὶ μετὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς φροντίζουσα περὶ τῶν συμφερόντων τῶν δημοτῶν. Μὴ δυναμένη δὲ νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν ἀπευθείας κατὰ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου, ἐκδίδει ὅσον οὔπω διαμαρτύρησιν κατὰ τοῦ δημοσίου, ὡς μὴ ἐπιτηροῦντος τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μετὰ τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἱπποσιδηροδρόμου συμβάσεως· ἐπιφυλαττομένη μετὰ τοῦτο νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ζημίας, ἣν ὑφίσταται καὶ αὐτὸς ὁ δῆμος, ἀναγκαζόμενος νὰ δαπανήσῃ πλειότερα πρὸς ἐπισκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν δημοτικῶν ὁδῶν ἃς διασχίζει ἱπποσιδηροδρομικὴ γραμμή.

(*Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Δημαρχίας Ἀθηνῶν.*)

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΝ ΣΑΞΩΝΙΑ ΚΑΙ ΕΔΩ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Δρέσδη, 16 Σεπτεμβρίου

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἔλαβον χώραν ἐν Σαξωνίᾳ ἐκλογαὶ βουλευτικαί. Προῦκειτο περὶ ἐκλογῆς πόσων νομίζετε; 28 καὶ μόνον βουλευτῶν, δηλ. τοῦ 1/3 τῆς Βουλῆς. Παρὰ τοῖς βορειοις τούτοις λαοῖς μάτην ἀναζητεῖ τις νὰ ἐξεγείρῃ ζῆλον καὶ μανίαν πρὸς τὰ πολιτικά. Τρια ἑκατομμύρια Σαξώνων ἀποστέλλουσιν 80 μόνον ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τούτους κατὰ πᾶσαν ἐξαετίαν μόνον. Κατὰ πᾶν δεύτερον ἔτος ὅμως βουλευτικῆς τινος περιόδου ἐκλέγεται ἐκ νέου 1/3 μόνον τοῦ βουλευτικοῦ σώματος, οὕτω δὲ καθίστα-

ται δυνατὸν τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ καὶ τῷ λαῷ καὶ τὴν θέλησιν αὐτοῦ νὰ ἐκφράζῃ καὶ τὰς ἑκάστοτε διαθέσεις αὐτοῦ νὰ διατρανοῖ. Ὁποία ἀντίθεσις πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες 2 μόλις ἑκατομμύρια ἀριθμοῦντες, 220 βουλευτὰς ἐκλέγομεν, παράγοντες οὕτω δεινῶς τὴν βουλευτοκρατίαν, ἧς τὰ ἐπακόλουθήματα, τὸ πλεῖστον ἐλεεινὰ καὶ ἀναρχικῆς φύσεως, καταράττουσι τὴν κοινωνίαν, ἐξασθενοῦσι πᾶσαν κυβερνητικὴν μηχανὴν καὶ καταμαραίνουσι τὸ μόλις νεάζον δύστηνον ἡμῶν ἔθνος. Ἂς ὁμολογήσωμεν τῇ ἀληθείᾳ ὅτι δὲν πταίουσι τόσον οἱ ὑπουργοί, ὅσον οἱ παντοδύναμοί μας βουλευταί, οἵτινες ἱερὸν αὐτῶν καθῆκον νομίζουσι καὶ ἀνικάνους εἰς θέσεις δημοσίας νὰ εἰσάγωσι, χάριτας νὰ ἐξαναγκάζωσι καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα ἄρρητα νὰ πράττωσι. Ἐὰν ὑπάρχῃ τι ἐν Ἑλλάδι ἄξιον διορθώσεως, ἐστὶ κυρίως τὸ περὶ βουλευτῶν ζήτημα. Ἀνάγκη ἢ νὰ ἐπέλθῃ ριζικὴ μεταρρύθμισις εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ εἰ δυνατὸν καὶ ἐλάττωσις τῶν ἀντιπροσώπων, ἢ νὰ καταρτισθῇ ἡ πολιτεία ἡμῶν οὕτως, ὥστε ἐλάσσονα νὰ αἰσθάνηται τὴν ἐπίδρασιν τῶν βουλευτικῶν ὀρνέων. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ φρονῶ ὅτι ἡ μονιμοποίησις τῶν θέσεων τῶν ἐσωτερικῶν ὑπαλλήλων θὰ περιορίσῃ ἀρκούντως τὴν ἐπιρροὴν τῶν βουλευτῶν· ὁ ὑπουργὸς δὲν θὰ βλέπῃ πλέον κατακλυζομένην τὴν οἰκίαν του ὑπὸ τῶν μεγάλων προστατῶν τῶν θεσιθηρῶν, ἔσεται ἄρα ἐλευθερώτερος καὶ ἥκιστα ἐνδοτικὸς πρὸς τὸν βουλευτήν, ὁ τόπος ὅμως πρὸ πάντων θ' ἀπαλλαγῇ τῆς δεινῆς ἐκείνης καταστροφῆς καὶ ἀναστατώσεως, ἥτις ἑκάστοτε ἀνὰ πᾶσαν ὑπουργικὴν μεταβολὴν ἀνακινοῖ τὴν χώραν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον. Θὰ θεωρήσω δὲ ἐκεῖνον τὸν πρωθυπουργὸν εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, ὅστις θὰ λάβῃ τὸ θάρρος, καὶ μὲ τὸν κίνδυνον νὰ χάσῃ πᾶσαν τὴν δημοτικότητα καὶ τὴν εὔνοιαν παρὰ τοῖς βουλευταῖς, νὰ ὑποβάλλῃ τῇ Βουλῇ νομοσχέδιον, δι' οὗ νὰ καταργηθῇ πλέον ἡ παῦσις ὑπαλλήλου ἄνευ τινος σπουδαίας αἰτίας καὶ περιορισθῇ εἰ δυνατὸν ἐν μέρει καὶ τὸ δεινὸν κεφάλαιον τῆς μεταθέσεως. Εἶμαι βέβαιος τότε ὅτι καὶ οἱ ἐλεεινότεροι τῶν ὑπαλλήλων, βλέποντες ἑαυτοὺς ἠσφαλισμένους ἀπέναντι τοῦ μέλλοντος, καὶ εὐσυνειδητότερον θὰ ἐργασθῶσι καὶ βαθμηδὸν θὰ τελειοποιηθῶσι καὶ πεῖραν πολύτιμον θὰ ἀποκτήσουν. Καὶ αἱ καταχρήσεις δ' αὐταί, αἱ τόσον συχνὰ ἐν Ἑλλάδι συμβαίνουσαι, θὰ λάβωσιν ὀπωσοῦν πέρας, διότι κυρίως τὸ ἀβέβαιον τῆς αὔριον ἐστὶ τὸ ὠθοῦν ὑπαλλήλους τινὰς πρὸς τὴν κατάχρησιν. Πολὺ δὲ πιστεύω ὅτι οὕτω καὶ τὰ τελωνεῖα τότε πλείονα θ' ἀποφέρωσι καὶ ἐν γένει ἅπασαι αἱ πρόσοδοι τοῦ Κράτους θ' αὐξηθῶσι. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὔχομαι ἵνα ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ἵνα ἐξασφαλίσῃ τοὺς ἐξωτερικοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, ἀπαλλάξας αὐτοὺς τῆς δεινῆς πληγῆς τῶν ἀνοήτων παύσεων, ἐπιχειρήσηται καὶ τὴν νέαν ταύτην μεταρρύθμισιν, ἔστω δὲ βέβαιος ὅτι ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν, πάντες οἱ εὖ φρονοῦντες θὰ ἐπικροτήσωσιν εἰς τοιοῦτον εὐγενὲς μέτρον.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθω εἰς τὸ προκείμενον. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἐγὼ περιέμενον νὰ ἴδω ἐνταῦθα ταραχὰς καὶ ἀνακυκήσεις κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἀλλ' ἠπατήθην. Μόνον ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει ἡ πρωτοτυπία αὕτη. Εἶνε ἁμάρτημα μέγα παρ' ἡμῖν νὰ ἐκλεγῇ βουλευτὴς ἢ δήμαρχος χωρὶς τινες τῶν ἐκλεγόντων νὰ σπάσωσι τὴν κεφαλὴν ἢ ἐν τῶν μελῶν των. Ὅτι δὲ καὶ φόνοι ἐνίοτε παρηκολούθησαν, πασίγνωστον. Ὁποία διαφορὰ ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀσύγνωστον πολιτικὴν μανίαν τοῦ Ἕλληνος ἀναγκάζομαι νὰ ἀντιπαραθέσω σχεδὸν πλήρη, διὰ τοῦτο δὲ βεβαίως καὶ ἀσυγχώρητον περὶ τὰ πολιτικὰ ἀδιαφορίαν τῶν Σαξώνων. Καὶ μὴ νομίσητε ὅτι οἱ Σάξωνες εἶνε λαὸς ἀπολίτευτος, τοὐναντίον εἶνε ὁ μᾶλλον προοδευμένος λαὸς τῆς Γερμανίας καὶ πρὸς ἀπόδειξιν σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἐκ τῶν ἐφέτος 8,500 νεοσυλλέκτων 6 μόνον εὑρέθησαν ἀπαίδευτοι, δηλ. οὔτε εἰς εἰς τοὺς 1,000. Ὥστε δὲν τῷ λείπει ἡ παίδευσις, ἀλλὰ συνειθίσας νὰ ὑπακούῃ καὶ σέβεται τοὺς νόμους, ἔχων δὲ καὶ ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς τὰ τῆς πολιτείας ἰθύνοντας, ἀπέχει ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τῶν πολιτικῶν, τούτου δ' ἕνεκα παρατήρησα ὅτι ἐν Δρέσδῃ π. χ. ἐκ τῶν 9000 ἐκλογέων ἑνὸς τῆς πόλεως τμήματος μόλις 3500 ἐψήφισαν καὶ δὴ διὰ τρεῖς. Ἐπειδὴ δὲ ἰσχύει ἡ σχετικὴ πλειοψηφία, ὁ δύο καὶ μόνον πλείονας ψήφους τῶν ἄλλων λαβὼν θεωρεῖται ὡς ἐκλεχθείς, καίτοι αἱ ψῆφοι τῶν δύο ἢ τριῶν ἄλλων ὑποψηφίων ὑπερτεροῦσι κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων του. Πολὺ μ' ἤρεσε κυρίως τὸ σύστημα τῆς ἐκλογῆς. Μία μόνη κάλπη ὑπάρχει δι' ὅλους τοὺς ὑποψηφίους τῶν διαφόρων κομμάτων, ὧν ἐνταῦθα ἀριθμοῦνται τέσσαρα: ἤτοι φιλελεύθεροι, συντηρητικοί, προοδευτικοὶ καὶ σοσιαλοδημοκρατικοί. Οἱ ἐκλογεῖς προσερχόμενοι λαμβάνουσι παρ' ἑνὸς ἢ παρ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν διανεμόντων τὰ ψηφοδέλτια (χάρτης μικρὸς τετράγωνος ἐφ' οὗ εἶνε γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου) καὶ ῥιπτουσιν οὕτω ἢ φανερὰ ἢ μυστικῶς τὸ ἀρέσκον αὐτοῖς ψηφοδέλτιον ἐν τῇ κάλπῃ. Σημειωτέον ὅτι ἕκαστος ὑποψήφιος ἔχει τὸν διανομέα τῶν ψηφοδελτίων του, ἕκαστος δὲ διανομεὺς φέρει ἐπὶ τοῦ στήθους, ὡς ἄλλος κατάδικος, χάρτην ἀνηρτημένον, ἐφ' οὗ μεγάλοις γράμμασι γέγραπται τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου. Διαρκοῦσι δ' αἱ ἐκλογαὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς 3 μ. μ. Κατόπιν γίνεται ἡ διαλογὴ καὶ τὴν αὐτὴν ἑσπέραν καθίσταται γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα. Τὴν φορὰν ταύτην ἐξελέγησαν 17 συντηρητικοὶ ἀντὶ τῶν 16 τοῦ παρελθόντος ἔτους, 3 φιλελεύθεροι (ἀπώλεσαν 3 θέσεις) 7 προοδευτικοὶ καὶ 1 σοσιαλιστοδημοκρατικός. Ὡς πᾶς τις βλέπει ὁ λαὸς τρέφει μᾶλλον φρονήματα συντηρητικά. Δὲν ἀγαπᾷ τοὺς φιλελευθέρους, διότι οὗτοι ἀντιστρατεύονται τοὺς προστατευτικοὺς φόρους (Schutzzolles) καὶ ἐν γένει ζητοῦσιν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν ἐν τῇ συναλλαγῇ καὶ τῷ ἐμπορίῳ, ἀπεχθάνονται δὲ τοὺς σοσιαλιστοδημοκρατικούς. Περὶ τῶν τελευταίων τούτων σημειῶ ὅτι ἐκεῖ μόνον ἰσχύουσιν, ὅπου οἱ ἐργάται πλεονάζουσιν. Ἡ τετάρτη τάξις εἶνε τὸ μέγα αὐτῶν στήριγμα. Καὶ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς αὕτη κυρίως ἐστὶ ἡ ἐνεργότερον λαβοῦσα μέρος εἰς τὰς ἐκλογάς. Μεθ' ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβαλλόμενα προσκόμματα, οἱ ἐργάται, ἐπειδὴ αἱ ἐκλογαὶ εἶνε μυστικαί, ὅπως μὴ προδοθῶσι, λαμβάνουσι 3 ἢ 4 ψηφοδέλτια καὶ ἐπιτηδείως ἐκλέγοντες τὸ τῆς ἀρεσκείας των, ῥιπτουσιν αὐτὸ ἐντὸς τῆς κάλπης καὶ σχίζουσι τὰ λοιπά, ἀποφεύγοντες οὕτω τὰ βλέμματα τῆς αὐστηρῶς ἐπαγρυπνούσης ἀρχῆς.—Ταῦτα περὶ τῶν ἐνταῦθα ἐκλογῶν. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ ἀναγκαῖον φρονῶ νὰ συστήσω τοῖς ἡμετέροις οὐχὶ βεβαίως τὴν τῶν ἐνταῦθα ἀδιαφορίαν, ἀλλὰ τὸ μὲν τὴν διάρκειαν τῶν ἐνταῦθα βουλευτικῶν περιόδων (διαρκουσῶν 6 ὅλα ἔτη), τὸ δὲ εἰ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἀριθμὸν ἀντιπροσώπων ἢ τοὐλάχιστον, καὶ αὖθις ἐπαναλαμβάνω, θραῦσιν τῆς βουλευτοκρατίας, τῆς ἐπαπειλούσης νὰ ἐξαχρειώσῃ καὶ διαφθείρῃ ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν.

Ὁ ἰατρὸς-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετῴκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν *Σωκράτους* οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὄπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7—8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2—4 μ. μ.**

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν μικρὰ οἰκία ἢ ὄροφος οἰκίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Σταδίου* εἰ δυνατὸν ἢ κατὰ τὴν συνοικίαν *Κολοναΐ*, μὲ τρία δωμάτια, μετὰ ἢ ἄνευ ἐπίπλων. Ἡ διεύθυνσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς *Αἰγύπτου* (6, ά)